

تراژدی‌ها !

خرداد ۶۸ آیت‌الله خامنه‌ای در قسمتی از پیغام مکتوب‌شان به مناسبت درگذشت بنیان‌گذار جمهوری اسلامی و با توجه به حضور گسترده و صمیمانه مردم در آن مراسم، تحریر داشتند:

او آن نخستین بود که دومین نداشت و امامی آنچنان را امتی این چنین شایسته است.

هر اندازه می‌توان بر شایسته‌گی و شایستگی دو سویه میان امام و ماموم در جمهوری اسلامی صحه گذارد اما به همان میزان نمی‌توان محرومیت و عدم تمکن جمهوری اسلامی از ناحیه مخالفینش را بی‌وقعی کرد!

حکومت در ایران هر اندازه بتواند بر فهم و شان شهروندان بنازد اما هرگز نمی‌تواند خجالت زده بابت اپوزیسیون بی‌مقدارش نباشد!

این طنز تلخ تاریخ است که زمانی در همین جمهوری اسلامی مخالفین وزین و سرشناس و سنگین ساحتی مانند عزت‌الله سحابی و مهدی بازرگان‌ها و به‌آذین‌ها و کیانوری‌ها ، اپوزیسیون نظام را طلایه داری می‌کردند اکنون مابه‌ازایش سخافت‌ها و جلافت‌هایی (!) امثال مهدی خزعلی و محمد نوریزادها در داخل تا شیرین عقولی مانند رضا پهلوی و مسیح علینژاد و حسینی ری‌استارتی و «هخا و کذا» جملگی «دون کیشوت» و «سانچو پانزای» سروان‌تسی را می‌مانند که خلجان روان پریشی متوهمانه‌شان را با «خویش‌شوالیه‌بینی» التیام می‌دهند.

ظاهراً جمهوری اسلامی از این بابت با مدینه الرسول اشتراک تقدیر پیدا کرده.

رسول‌آله وقتی در حُدیبه تن به آن داد که قریش برخلاف ایشان از عودت فراریان از مدینه نزد کفار معاف باشند (!) هر چند مورد اعتراض اصحابش قرار گرفت اما بفرست می‌انگاشت:

فراری از مدینه‌الرسول همان بهتر که در مدینه‌الرسول نباشد.

خوش‌تر آن باشد تا آن‌انکه التجاء به کفار قریش را مُرجح بر بودن در مدینه و اقامت نزد رسول‌الله می‌دانند هر آینه در مدینه نباشند شایسته‌تر است تا آنکه با بود نامیمون‌شان آلاینده آرامش و ایوان «شهر رسول‌الله» شوند.

#داریوش‌سجادی